

Dra i handbromsen!

Påskan kommer tidigt i år och därmed också fastan. Någon gång i början av 90-talet kunde man läsa i DN om en ung man vid namn Ladislaus Horatius. Han satt på snabbtåget mellan Stockholm och Göteborg. Till synes helt utan anledning reste han sig och drog i nödbromsen. Detta väckte naturligtvis både ilska och uppmärksamhet och i det efterföljande "tumultet" delade Horatius ut ett A4-ark med rubriken Operation sköldpadda. Horatius ville med denna handling få uppmärksamhet för sina tankar. Broms betyder för honom eftertanke, att stanna upp och reflektera. Man bromsar för att undvika kollisioner. Man bromsar för att inte missa avtagsvägen eller helt enkelt för att hålla sig på vägen.

Vi förstår vad han menar och det är mycket i vår tid som indikerar ett helt annat sätt att leva, ett mera långsamt förhållningssätt till livet, ett mera genomreflekterat existensbetingat levnadssätt.

I kyrkoåret är fastan en period när vi bör dra i handbromsen för att stanna till och reflektera. *Vart är jag på väg? Var står jag? Vem tillhör jag?* När Jesus med sina lärjungar är på väg mot Jerusalem för att fira den där avgörande Påskan är det oro i luften.

Lärjungarna är ångestfyllda, oroliga för vad som ska hända. De vill inte mista en vän. De vet att Jesus är annorlunda. Det är annorlunda med Jesus, men de har också förstått att det finns krafter som inte accepterar detta annorlundaskap. Jag vet inte hur de tänkte, just då, där på vägen. Jesus talade om att nu kommer det avgörande slaget mellan kärleken och ondskan att stå, nu är det korset och lidandet. Jakob och Johannes började tala om hedersplatser och de gjorde det på ett sådant sätt att de övriga blev avundsjuka. I skuggan av korset var lärjungarna avundsjuka och maktsugna. Om detta kan